

בית משפט השלום בנצרת

ת"א 31080-06-22 אשל נ' כרכום כפר קהילתי אגודה שיתופית להתישבות תעשיתית וחקלאית בע"מ ואח'

תיק חיצוני :

בפני כבוד השופט בכיר יוסף סוהיל

נתבעים/מבקשים
1. כרכום כפר קהילתי אגודה שיתופית להתישבות תעשיתית וחקלאית בע"מ
2. עירן נוב
3. וועד מקומי כרכום ח.פ 501612857
4. יחזקאל כהן
5. יפתח מטלון
6. יעל הורוביץ

נגד

ציון אשל

תובע/משיב

ספרות:

סמדר אוטולנגי בוררות - דין ונוהל

חקיקה שאזכרה:

חוק הבוררות, תשכ"ח-1968: סע' 4, 5, 5(א), 5(ג)

פקודת האגודות השיתופיות: סע' 52, 52(1), 52(2)

חוק בתי משפט לענינים מינהליים, תש"ס-2000: סע' 5

צו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח-1958: סע' 133

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), תשנ"ג-1992

מיני-רציו:

* ביהמ"ש הורה על מחיקת התביעה על הסף. מדובר בסכסוך, שעל פי טיבו, הינו עניין הנמנה על הסכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה בכל הנוגע לחיובים שבוצעו ע"י המבקשת לגביית התשלומים בגין המים מהמשיב. יש לברר את הסכסוך במסגרת הליך בוררות בהתאם לתניית הבוררות שבתקנון האגודה.

* אגודות שיתופיות – בוררות – תחולת הוראת בוררות

* בוררות – עיכוב הליכים – תניית בוררות

עסקינן בשתי בקשות (בקשות 4 ו-8) שהוגשו, בזו אחר זו, ע"י המבקשים, לסילוק התביעה על הסף.

בית המשפט קבע כלהלן:

סעיף 52(1) לפקודת האגודות השיתופיות מקנה לאגודה את הסמכות "לקבוע בתקנותיה הוראות בנוגע ליישוב סכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה". וסעיף 52(2) לפקודה קובע כי הסעיף חל הסכסוכים המתגלעים בין האגודה לבין חבר האגודה, או מי שהיה חבר האגודה, הוועד שלה או כל פקיד או סוכן של האגודה.

תקנון האגודה מורה על יישוב ההליכים בין האגודה לחבריה או למי שהיו חבריה בהליך הבוררות, ובין האגודה, הוועד שלה או כל פקיד או סוכן של האגודה. כך שגם אם מדובר במישור היחסים שבין המבקשת 1 לבין המבקש 3, הקירבה המשפטית בית שני הגופים במקרה זה היא כה גדולה, עד כי ניתן לראות את השניים כאילו הם אחד, או את האחד כבא מכוחו של האחר.

המבקש 3 הביע את הסכמתו להצטרף כצד לבוררות, דבר שניתן ללמוד מעצם הגשת הבקשה מטעם הנתבעים לעיכוב הליכים ולהעברת התביעה לבוררות. עצם טענת המשיב לפיה המבקש 3 הינו צד חיוני בהליך לבירור המחלוקת בין הצדדים, מצדיק את המסקנה כי יש לפרש אומד דעת הצדדים לתניית הבוררות כמכוון לכלול גם צד כזה במסגרת הליך הבוררות, שכן צירופו דרוש לצורך יישוב מחלוקת שהוא צד חיוני בה.

מאחר ומדובר בסכסוך, שעל פי טיבו, הינו עניין הנמנה על הסכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה בכל הנוגע לחיובים שבוצעו ע"י המבקשת לגביית התשלומים בגין המים מהמשיב, אשר ניתן לבררו בבוררות על פי סעיף 52 לפקודת האגודות השיתופיות, יש לבררו במסגרת הליך בוררות בהתאם לתניית הבוררות שבתקנון האגודה.

באשר לסמכות העניינית, היה על המשיב להגיש תביעתו כעתירה מינהלית בפני בית המשפט המוסמך. התביעה, אשר ביסודה מבקש המשיב לתקוף את תקינות קבלת ההחלטה לחיובי הארנונה, מהווה הליך תקיפה ישירה של הפעולה המינהלית ביחס לחיוב הארנונה. תקיפת החלטה מעין זו תיעשה בבית המשפט לעניינים מינהליים.

פסק דין

פתח דבר

1. עסקינן בשתי בקשות (בקשות 4 ו-8) שהוגשו, בזו אחר זו, ע"י המבקשים, לסילוק התביעה על הסף.

בבקשה הראשונה, שהוגשה ע"י המבקשים 1, 2, 5 ו-6, עתרו המבקשים לדחות את התביעה על הסף, לחילופין להורות על מחיקתה על הסף, ולחולפי חילופין להורות על איכות ההליך והעברתו לבוררות מכוח הוראות תקנון האגודה, היא המבקשת 1, ובהתאם לסעיף 5 לחוק הבוררות, התשכ"ח – 1968 (להלן: "חוק הבוררות").

בבקשה השנייה, שהוגשה ע"י המבקשים 3, 4, 5 ו-6, עתרו המבקשים לדחות את התביעה נגדם על הסף, לחילופין להורות על מחיקתה על הסף, מחמת התיישנות חלקים בתביעה, העדר סמכות עניינית, העדר עילה והשתק פלוגתא. גם במסגרת בקשה זו ביקשו המבקשים, לחילופין, לעכב הליכים ולהורות על העברת התיק לבוררות.

רקע

2. נטען בתביעה, כי המבקשת 1, שהינה אגודה שיתופית, תאגיד חקלאי פרטי למטרות רווח, הפועלת בתחום היישוב כרכום, מנהלת בפועל את ענייני היישוב (להלן: "האגודה"); המבקש 2, משמש כיו"ר האגודה; המבקש 3 הינו הוועד המקומי הנבחר ביישוב כרכום; המבקש 4 משמש כיו"ר הוועד המקומי וחבר הנהלת האגודה; המבקש 5 משמש כגזבר הוועד המקומי, חבר הנהלת האגודה ומי שמשמש גם כגזבר האגודה; המבקשת 6, משמשת כמנהלת עסקי האגודה וכעובדת בתפקיד בכיר בוועד המקומי.

המשיב, הינו תושב היישוב כרכום, ומשמש כחבר הוועד מקומי, היה חבר באגודה עד לשנת 2017, ומאז אינו חבר באגודה אך ממשיך להתגורר ביישוב.

3. המדובר בתביעה כספית לפיצויי והשבת סך של 176,515 ₪.

סכום כתב התביעה מורכב מהסכומים כדלקמן: ביטול חיובים "אסורים" לתשלומי ארנונה בסך של 22,142 ₪ שבוצעו שלא כדין; השבת סך של 24,793 ₪ ששולמו ע"י המשיב בגין חיובים שלא כדין בתשלום תעריפי מים; כן עתר המשיב לפיצוי בגין עוולת הנגישה בגובה השבת הכספים שהוציא עבור הליך הבוררות שהתנהל בין הצדדים, והוצאות שכר טרחת עורך הדין בסך של 28,080 ₪; פיצויי בגין עשיית עושר ולא במשפט בסך של 100,000 ₪; השבת הוצאות דואר בסך של 1,500 ₪ (ראו סעיף 89 לכתב התביעה).

הכרעה

4. לאחר שעיינתי בבקשות, בתגובות ובכתבי הטענות על נספחיהם, מצאתי כי דין הבקשה להתקבל, במובן זה שיש להורות על מחיקת התביעה על הסף. אנמק.

עיכוב הליכים והעברת התיק להליך הבוררות

5. לטענת, המבקשים בבקשה הראשונה, יש להעביר את התביעה לבורר, זאת מכוח תניית הבוררות בתקנון האגודה השיתופית ליישוב סכסוכים בין האגודה לחבריה שלה. לטענתם, מדובר "בסכסוך פנימי" בין האגודה לחבריה והנוגע "לעסקי האגודה", ולפיכך חלה על התביעה הוראת התקנון ליישוב הסכסוך בהליך בוררות.

מנגד, לטענת המשיב, הבקשה לעיכוב הליכים והעברת הסכסוך להליך הבוררות דינה להידחות בשל חוסר סמכות של רשם האגודות השיתופיות לדון בתביעה זו, שהינה במישור היחסים שבין הוועד המקומי לבין האגודה השיתופית.

6. **סעיף 5(א) לחוק הבוררות**, קובע:

"הוגשה תובענה לבית משפט בסכסוך שהוסכם למסרו לבוררות וביקש בעל-דין שהוא צד להסכם הבוררות לעכב את ההליכים בתובענה, יעכב בית המשפט את ההליכים בין הצדדים להסכם, ובלבד שהמבקש היה מוכן לעשות כל הדרוש לקיום הבוררות ולהמשכה ועדיין הוא מוכן לכך".

סעיף זה מסמיך את בית המשפט לעכב הליכים שהוגשו לפניו בהתקיים כל התנאים הבאים:

1. קיים הסכם בוררות בין הצדדים.
2. התובענה שהוגשה לבית המשפט מתייחסת לסכסוך שההסכם חל עליו.
3. בעל דין שהוא צד להסכם מבקש עיכוב.
4. המבקש היה מוכן, ועודו מוכן, לעשות כל הדרוש לקיומה של הבוררות.
5. המבקש ביקש את עיכוב ההליכים בכתב ההגנה או בדרך אחרת.
6. המבקש פנה בבקשת עיכוב לפני שטען לראשונה לגופו של עניין התובענה.

(ראו: סמדר אוטולנגי בוררות דין ונוהל כרך א 255-256 (מהדורה רביעית, 2005).

7. עם זאת, [סעיף 5\(ג\) לחוק הבוררות](#) קובע, כי:

"בית המשפט רשאי שלא לעכב את ההליכים אם ראה טעם מיוחד שהסכסוך לא יידון בבוררות".

קרי, הסמכות שלא לעכב את ההליך על אף קיומה של תניית בוררות הינה סמכות שבשיקול דעת בית המשפט ([רע"א 1817/08 טבע תעשיות פרמצבטיות בע"מ נ' Pronauron Biotechnologies, Inc](#), [פורסם בנבו] (11/10/2009)).

8. יפים לענייננו גם הדברים שנאמרו ברע"א [6450/01 שמחה אוראלי ובניו חברה להנדסה וקבלנות בע"מ נ' מכון טיפול בשפכי אשקלון](#) [פורסם בנבו] (9/12/2001), בקובעו:

"הכלל הוא אפוא כי בהתקיים תניית בוררות בית-המשפט מעכב את ההליכים, בתנאי שהצד המבקש את קיום הבוררות היה נכון לקיימה גם טרם הגשת התובענה, עם זאת בית-המשפט רשאי לסטות מכלל זה ולהורות על אי-עיכובם של ההליכים בהתקיים נסיבות מיוחדות" (ההדגשות שלי – ס"י).

הכלל הוא, אם-כן, שיש להורות על העברת התובענה למסלול בוררות מקום שההסכם בין הצדדים קובע זאת, אלא אם קיימות נסיבות חריגות להתערב בהסכמת הצדדים.

9. [סעיף 52 לפקודת האגודות השיתופיות](#) קובע, כי:

”בוררות בסכסוכים” 52.1 (1) רשאית אגודה רשומה לקבוע בתקנותיה הוראות בנוגע ליישוב סכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה, בין ע”י הרשם או באופן אחר; תביעה של אגודה רשומה לכל חוב או דרישת תשלום המגיעים לה מחבר, ממי שהיה חבר, או מן הממונה, או מן היורש או הנציג החוקי של חבר שמת, לרבות קנס שיוטל בהתאם לתקנות האגודה, בין שהודו ובין שלא הודו באותו החוב או באותה דרישת התשלום, הריהי סכסוך הנוגע לעסקי האגודה כמשמעותו בסעיף-קטן זה.

(2) אם קבעו תקנות האגודה שיש להביא בפני הרשם לשם הכרעה כל סכסוך או סוג או סוגים של סכסוכים בנוגע לעסקי האגודה אשר יתגלעו –

....

(ב) בין חבר, מי שהיה חבר או אדם התובע באמצעות חבר, מי שהיה חבר או חבר שמת, ובין האגודה, הועד שלה או כל פקיד או סוכן של האגודה, או

....

הרי משקיבל הרשם את הבקשה ליישוב הסכסוך רשאי הוא -

(אא) ליישב את הסכסוך בעצמו, או

(בב) בכפוף לתקנות שתיקבענה, להעבירו לבורר או לבוררים.

.....” (ההדגשות שלי – ס”י).

10. הנה-כי-כן, [סעיף 52\(1\)](#) לפקודה מקנה לאגודה את הסמכות “לקבוע בתקנותיה הוראות בנוגע ליישוב סכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה...”. [וסעיף 52\(2\)](#) לפקודה קובע כי הסעיף חל הסכסוכים המתגלעים בין האגודה לבין חבר האגודה, או מי שהיה חבר האגודה, הועד שלה או כל פקיד או סוכן של האגודה. בית המשפט העליון ב- [רע”א 959/20 נהריה - כפר שיתופי להתיישבות חקלאית נ’ פרידמן](#) [פורסם בבנו] (3/05/2020), חידד מטרת הסעיף באומרו, כי:

”המטרה העיקרית של הוראת סעיף 52(1) לפקודה היא להסמיך את האגודה לקבוע בתקנונה כי בירור הסכסוכים בינה לבין חבריה יתקיים לפני רשם האגודות או לפני מוסד בוררות. הרציונל לכך נובע מאופיין המיוחד של אגודות שיתופיות בהן ראוי כי הסכסוכים בתוך האגודה יתבררו בפני גופים פנימיים שלה או לפני גופים אחרים הקרובים להגשמת רעיון השיתופיות (הקואופרציה) [\(רע”א 1139/99 כפר מחולה – מושב עובדים של הפועל המזרחי להתיישבות שיתופית בע”מ נ’ בית שאן חרוד – אגודה שיתופית של משקי עובדים לתובלה בע”מ, פ”ד נד\(4\) 262, 270 \(2000\) \(להלן: עניין כפר מחולה\)\)](#).”

11. ב-[רע”א 1139/99 כפר מחולה - מושב עובדים של הפועל המזרחי להתיישבות שיתופית בע”מ נ’ בית שאן חרוד - אגודה שיתופית של משקי עובדים לתובלה בע”מ, פ”ד נד\(4\) 262, 287 \(2000\)](#), נקבע כי:

"הדיבור 'סכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה' כולל את כל הסכסוכים בין האגודה לבין חבריה, למעט שני סוגים של סכסוכים, המכונים בפסיקה 'חוקתיים', להבדיל מ'פנימיים'. הסוג הראשון של סכסוכים 'חוקתיים', שאין לדון בו בבוררות, נוגע לסכסוכים שמלכתחילה אינם יכולים לשמש נושא להסכם בין הצדדים, זאת במסגרת הוראת סעיף 3 לחוק הבוררות. על סוג זה של סכסוכים נמנים המקרים שבהם מתעוררת שאלה של תוקף הוראה מהוראות תקנון האגודה.

על הסוג השני של סכסוכים 'חוקתיים' נמנים כל הסכסוכים שלגביהם קיים טעם מיוחד שיידונו בבית-המשפט, כהוראת סעיף 5(ג) לחוק הבוררות. טעם מיוחד מעין זה קיים, למשל, במקרים שבהם מתעוררות שאלות משפטיות בעלות השלכה כללית..."(ההדגשות שלי – ס"י).

12. בית המשפט העליון התייחס לסיווג ענין כ"חוקתי" ב- [רע"א 5771/07 קדמן נ' ישע-אגודת עובדים להתישבות חקלאית שיתופית בע"מ](#) [פורסם בנבו] (17/12/2009):

"המגמה הפרשנית בסיווג ענין כ"חוקתי" לצורך הליך בוררות נוטה להחלתו בצמצום, כדי לקיים בכך במידת האפשר את תוקף הסכם הבוררות בין הצדדים. בכך יש כדי לקדם מטרה חברתית של כיבוד הסכמים בין הצדדים ככלל, ולאפשר סטייה מהם רק מקום שאינטרס ציבורי מובהק מצדיק את שלילת הבוררות בנושא פלוני, ודיון בו בערכאות המשפט. בין העניינים שסווגו כבעלי אופי חוקתי במהלך השנים נכללו נושאים הנוגעים ישירות לפגיעה בזכויות אדם חוקתיות, עניינים הנוגעים לליבת המשטר הכללי בישראל, ובהקשר לגופים משפטיים שונים – עניינים הנוגעים לליבת מעמד המשפטי, כגון היות תקנון הגוף המשפטי נוגד את חוקי המדינה, או היותו נוגד ערכי זכויות אדם, או עניינים הנוגעים לשורש קיומו ובסיס משטרו של הגוף המשפטי כגון – הרכב האורגנים שלו, חוקיות תקנונו, חוקיות החלטות הגופים המנהלים אותו וחוקיות פעולותיו (ענין הסתדרות המהנדסים, פסקה 48 והמובאות שם)".

13. ובענייננו, אין בידי לקבל טענות המשיב לפיהן אין להעביר את התיק לבוררת מהטעם כי מדובר בחוסר סמכות של רשם האגודות השיתופיות לדון בתביעה זו במישור היחסים שבין הוועד המקומי לבין האגודה השיתופית. הסכסוך אינו נושא אופי חוקתי, כי אם אופי של סכסוך כספי פרטני בין המשיב לבין האגודה בענין חיובי המים שהוטלו על המשיב. סלע המחלוקת אינו כורך באופן ישיר שאלות הנוגעות למעמד של הגופים המנהלים את האגודה, ולחוקתיותו של תקנון האגודה.

14. לא זו אף זו, אין חולק, כי תקנון האגודה מורה על יישוב ההליכים בין האגודה לחבריה או למי שהיו חבריה בהליך הבוררות, ובין האגודה, הוועד שלה או כל פקיד או סוכן של האגודה. כך שגם אם מדובר במישור היחסים שבין המבקשת 1 לבין המבקש 3, הרי כבר נפסק ב-[רע"א 9542/06 ליכטנשטיין נ' אי.אי.גי החזקות במשכנתאות בע"מ](#) [פורסם בנבו] (14/1/2010), כי:

" אין ספק כי EMI הינה צד חיוני בהליך לבירור המחלוקת בין הצדדים, ובלעדיה לא ניתן לפתור את המחלוקת באופן מלא. שנית, הקשר בין EMI לבין AIG למשכנתאות הוא מובנה, בהיות הראשונה נשלטת במלואה בידי השניה. גורם הקשר, הזהות העניינית, וזהות האינטרסים בין שני הגופים הללו מצדיק את המסקנה כי יש לפרש את אומד דעת הצדדים לתניית הבוררות כמכוון לכלול גם צד כזה במסגרת בוררות, ככל שצירופו יידרש לצורך יישוב מחלוקת שהוא צד חיוני בה. רע"א 554/01 "כתר" הוצאה לאור בע"מ נ' ספרן, פסקה 3 (נפורסם בנבו), 22.10.01 (השופט טירקל) נאמר:

"כפי שמתברר, הוקמה חב' י.ל.ס. לנוחותה של המבקשת, לצורך תשלום עמלות לסוכנים, והיא בבעלותו של המשיב. יש, אפוא, זהות אינטרסים בין המשיב לבין חב' י.ל.ס., ויש לראות את המשיב ואת חב' י.ל.ס. כשתי פנים של בעל דין אחד."

הקרבה המשפטית בית שני הגופים במקרה זה היא כה גדולה, עד כי ניתן לראות את השניים כאילו הם אחד, או את האחד כבא מכוחו של האחר (ע"א 344/83 רויטמן נ' פרס, פ"ד לט(4) 29, 39-40 (1985); סמדר אוטולנגי בוררות – דין ונוהל כרך א 110 (מהדורה רביעית, 2005), להלן: אוטולנגי; רע"א 4913/92 אלדא – סוכנות נסיעות בע"מ נ' בוא ניסע בע"מ, פסקה 7 (נפורסם בנבו), 20.6.93 (השופט גולדברג))" (ההדגשות שלי- ס"י).

15. כך גם בסעיף 4 לחוק הבוררות הקובע לאמור:

"הסכם בוררות וסמכותו של בורר על פיו כוחם יפה גם לגבי חליפיהם של הצדדים להסכם, וסמכותו של בורר על פי הסכם בוררות מוקנית גם לבורר חליף, והכל כשאין כוונה אחרת משתמעת מן ההסכם." (ההדגשה שלי – ס"י)

16. ובענייננו, המבקש 3 הביע את הסכמתו להצטרף כצד לבוררות, דבר שניתן ללמוד מעצם הגשת הבקשה מטעם הנתבעים לעיכוב הליכים ולהעברת התביעה לבוררות (סעיף 32 לבקשה 8). סבורני, כי עצם טענת המשיב לפיה המבקש 3 הינו צד חיוני בהליך לבירור המחלוקת בין הצדדים, מצדיק את המסקנה כי יש לפרש אומד דעת הצדדים לתניית הבוררות כמכוון לכלול גם צד כזה במסגרת הליך הבוררות, שכן צירופו דרוש לצורך יישוב מחלוקת שהוא צד חיוני בה.

17. לאור האמור, ומאחר ומדובר בסכסוך, שעל פי טיבו, הינו ענין שבין מי שהיה חבר לאגודה, הנמנה על הסכסוכים הנוגעים לעסקי האגודה בכל הנוגע לחיובים שבוצעו ע"י המבקשת 1 לגביית התשלומים בגין המים מהמשיב, אשר ניתן לבררו בבוררות על פי סעיף 52 לפקודת האגודות השיתופיות, יש לבררו במסגרת הליך בוררות בהתאם לתניית הבוררות שבתקנון האגודה.

העדר סמכות עניינית

18. לטענת המבקשים בבקשה השנייה, בית משפט זה נעדר סמכות עניינית לדון בתביעת התובעת כנגד הוועד המקומי ונושאי המשרה בוועד המקומי. לטענתם, הוועד המקומי הינו גוף המשמש כרשות מקומית בתחום היישוב. מכאן שטענות הקשורות בפעילות

הוועד המקומי בכלל וענייני ארנונה בפרט הינם עניינים השמורים לבית המשפט המינהלי מכוח [חוק בתי משפט לעניינים מינהליים](#), תש"ס-2000.

מנגד, לטענת המשיב, אין המדובר בתקיפת החלטה מנהלית כזו או אחרת, אלא בתביעה לפיצוי בגין רשלנות ו/או הפרת חובה חקוקה של הוועד המקומי ו/או חבריו, אשר בית המשפט זה מוסמך לדון בהם.

19. [סעיף 5 לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים](#), מורה כי:

“בית משפט לעניינים מינהליים ידון באלה –

(1) עתירה נגד החלטה של רשות או של גוף המנוי בתוספת הראשונה בענין המנוי בתוספת הראשונה ולמעט עתירה שהסעד העיקרי המבוקש בה ענינו התקנת תקנות, לרבות ביטול תקנות, הכרזה על בטלותן או מתן צו להתקין תקנות (להלן – עתירה מינהלית);

(2) ערעור המנוי בתוספת השניה (להלן - ערעור מינהלי);

(3) תובענה המנויה בתוספת השלישית (להלן - תובענה מינהלית);

(4) ענין מינהלי או ענין אחר שנקבע בחוק אחר כי בית משפט לעניינים מינהליים ידון בו, ובכפוף להוראות אותו חוק”.

לפי סעיפי 1(א) ו-8(א) לתוספת הראשונה, החלטה של רשות מקומית בענייני ארנונה בסמכותו העניינית של בית-המשפט לעניינים מינהליים.

20. סמכותו של הוועד המקומי להטיל מיסי ארנונה מעוגנת [בסעיף 133 לצו המועצות המקומיות \(מועצות אזוריות\)](#), התשי"ח 1958:

“133. (א) ועד מקומי רשאי, באישור המועצה, להטיל בתחום הנהלתו כל מס שהמועצה רשאית להטיל לפי סעיף 68(א) ורשאי הוא, באישור המועצה ובכפוף להוראות [חוק ההסדרים במשק המדינה \(תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב\)](#), התשנ"ג-1992 (להלן – חוק ההסדרים), והתקנות שהותקנו לפיו להטיל ארנונה כללית, והכל לצורך ביצוע הסמכויות שהמועצה אצלה לו (להלן – מסי ועד מקומי); לא החליט ועד מקומי על הטלת מסי ועד מקומי בתחומו, רשאית המועצה, לאחר שניתנה לוועד המקומי הזדמנות להשמיע את טענותיו, להחליט על הטלת מסי ועד מקומי כאמור אם נוכחה שהם דרושים לביצוע הסמכויות שאצלה לוועד המקומי”.

21. כאמור, הוועד המקומי הוא גם גוף מנהלי המהווה חלק מן השלטון המקומי בשטחי המועצות האזוריות, לו מואצלות סמכויות של המועצות האזוריות, וככזה חלות עליו חובות מתחום המשפט המנהלי (ראו גם: [עת"מ \(ת"א\) 1471/02 חיים דימנשטיין ואח נ' ועד מקומי - מושב משמר השבעה](#) [פורסם בנבו] (14/09/2003), והאסמכתאות המצוטטות שם).

22. אין ספק, כי הוועד המקומי הינו גוף מנהלי ושמש כרשות מקומית הפועל מכוח [צו המועצות המקומיות \(מועצות אזוריות\)](#), תש"ח-1958. מכאן, טענות המשיב הקשורות לארנונה, שמורות לבית המשפט לעניינים מנהליים בהתאם [לסעיף 5 לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים](#). עיון בכתב התביעה מלמד כי טענותיו של המשיב היו כנגד גביית ארנונה ביתר ושלא כדין. לעניין זה, סיכם המשיב בסעיף 61 לכתב התביעה, כהאי לישנא:

"התובע יטען, כי התנהגות הנתבעים כמתואר לעיל, בניסיון להתחמק מתשלום מע"מ כדין ובגביית מסי ארנונה ביתר ושלא כדין מהתושבים ובערוב התקציבים והסמכויות של גוף פרטי עם גוף ציבורי, באופן מתמשך וחרף כל התראות התובע, מהווה זילות של ממש בהוראות החוק וכן הפרה ברורה גם של הצהרות נציגי וועד המקומי בפני השרים והמועצה...".

23. הנה-כי-כן, התביעה, אשר ביסודה מבקש המשיב לתקוף את תקינות קבלת ההחלטה לחיובי הארנונה, מהווה הליך תקיפה ישירה של הפעולה המינהלית ביחס לחיוב הארנונה. תקיפת החלטה מעין זו תיעשה בבית המשפט לעניינים מינהליים (ראו: [עע"ם 6993/15 עיריית תל אביב-יפו נ' אספיאדה בע"מ](#), [פורסם בנבו] (16/8/2016); [בר"ם 7618/16 עיריית תל אביב-יפו נ' קניון רמת אביב בע"מ](#) [פורסם בנבו] (4/12/2016)).

על-כן, היה על המשיב להגיש תביעתו כעתירה מינהלית בפני בית-המשפט המוסמך.

24. נוכח האמור לעיל, מתייחר הצורך להידרש ליתר הטענות שהעלו המבקשים בבקשות לסילוק על הסף שהוגשו מטעמים.

סוף דבר

25. לאור המקובץ, מאחר ומצד אחד הייתי מסלק התביעה נגד המבקשים 3 עד 6 מחמת העדר סמכות עניינית, כאשר המבקשים 4, 5, 6 נתבעים כבעלי תפקידים במבקש 3, ומאידך הגעתי למסקנה שיש לעכב ההליכים בתביעה כנגד המבקשים 1, 2, 5 ו- 6 ולהעביר את התיק לבוררות, לא מצאתי לנכון להעביר את התביעה לבוררות במתכונת הנוכחית, מאחר והדבר יהיה כרוך בסרבול רב.

בנסיבות העניין מצאתי להורות על מחיקת התביעה על הסף, כך שהמשיב יוכל להגיש תביעותיו מחדש בפני הערכאות המוסמכות.

המשיב ישלם למבקשים הוצאות משפט בסך 5,000 ₪ כולל מע"מ, וזאת תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תמציא לצדדים.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ג, 02 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

יוסף סוהיל 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה